

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/137/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010949
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010949.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona účinného do 30.04.2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 02.08.2023, č. k. 17T/47/2022-587, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.11.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 02.08.2023, č. k. 17T/47/2022-587 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že od presne nezistenej doby minimálne od marca 2020 do 11. 03. 2022 si na presne nezistenom mieste, bližšie nezisteným spôsobom a od doposiaľ neustálenej osoby v pravidelných intervaloch bez povolenia, najmä kúpou zadovažoval pervitín (metamfetamín) a minimálne od novembra 2020 do 11. 03. 2022 heroín (diacetylmorfín), ktoré drogy následne prechovával v byte na ulici C. D. XX/XX E. F., kde boli od neho dňa 11. 03. 2022 zaistené - sklenený podnos s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 931 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky 35% hmotnostných, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam drogy, sklenený podnos s obsahom heroínu s hmotnosťou 1596 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 24,3% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 26 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 12 plastových vreciek s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 9307 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 38% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 88 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 21 papierových skladačiek s obsahom heroínu s hmotnosťou 2041 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky 23,9% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 21 obvykle jednorazovým dávkam drogy, plastové vrecko s obsahom heroínu s hmotnosťou 924 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky 17,8% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 11 obvykle jednorazovým dávkam drogy a vreckovú digitálnu váhu zn. Geti Model GSP01 striebornej farby, na ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, heroínu a tetrahydrokanabinolu, pričom celková hodnota zaistených drog predstavuje sumu vo výške minimálne 796,63 eura, a pervitín (metamfetamín) minimálne od júla 2020 do 11. 03. 2022 a heroín (diacetylmorfín) minimálne od novembra 2020 do 11. 03. 2022, pravidelne, bez povolenia, predával a inak zadovažoval na viacerých miestach v meste Sereď viacerým osobám, pričom G. H., nar. XX. XX. XXXX, drogy (pervitín) dával zadarmo minimálne od júla 2020 do 11. 03. 2022, I. J., nar. XX. XX. XXXX, drogy (heroín) pravidelne zadovažoval minimálne od novembra 2020 do 11. 03. 2022, I. J., nar. XX. XX. XXXX, drogy (heroín)

predával minimálne trikrát týždenne a pervitín asi 5-krát po 10,- eur za dávku v období najmenej od leta roku 2021 do 11. 03. 2022,

pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok a heroín (diacetylmorfín) je zaradený do I. skupiny omamných látok, teda

neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, čím spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona účinného do dňa 30. 04. 2022.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí zaistených dňa 11. 03. 2022 počas domovej prehliadky na adrese F., C. XX/XX, byt na 11. A., LV č. XXXX:

- 2 ks sklenený podnos (stopa č. 1 a 2),
- 1 ks digitálna váha striebornej farby zn. GETI (stopa č. 7),
- 1 ks mobilný telefón zn. XIAOMI čiernej farby IMEI 1: 861783055507692, IMEI 2: 861783055507700 (stopa č. 8).

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

2. Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, a to proti všetkým výrokom rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu. Prokurátor sa práva podať odvolanie vzdal.

3. Obžalovaný odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 14.08.2023 nasledovne (skrátene):

3.1. V tejto veci bol vyhlásený prvý rozsudok dňa 05.04.2023, č. k. 17T/47/2022-527, ktorý bol na základe odvolania obžalovaného v celom rozsahu zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2023, č. k. 5To/73/2023-568 a vec bola vrátená Okresnému súdu Galanta, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po vrátení veci sa na prvostupňovom súde uskutočnilo jedno hlavné pojednávanie, na ktorom neprebehlo žiadne nové dokazovanie, teda skutkový stav zostal nezmenený.

3.2. Na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ani to, že by stíhaný skutok spáchal práve obžalovaný a že skutok by bol trestným činom.

3.3. Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní ani po opätovnom prejednaní veci neposkytuje dostatočné dôkazy o tom, že páchatelom skutku mal byť obžalovaný. Obžalovaný v tomto poukazuje na rozpory vo výpovediach vypočutých svedkov, ktoré prvostupňovým súdom neboli odstránené.

3.4. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku opätovne nevyplýva protiprávnosť konania obžalovaného, keď z tejto nevyplýva, že obžalovanému by bolo kladené za vinu prechovávanie, zadovážovanie si, kúpa alebo predaj takých látok, ktoré by boli spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti alebo jeho sociálne správanie. Skutková veta napriek pokynu odvolacieho súdu nebola nijakým spôsobom zmenená. Z vymedzenia skutkovej vety nie je možné dospieť k záveru, že by sa jednalo o návykové látky podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona. Z takto vymedzenej skutkovej vety nie je možné dospieť k záveru, že ide o neoprávnené prechovávanie látok ako ani k tomu záveru, že by prechovávané látky mali charakter omamných a psychotropných látok. Spôsob spáchania skutku nebol doposiaľ riadne zistený, keď zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva protiprávnosť konania obžalovaného, čo je v rozpore s § 163 ods. 3 Trestného poriadku.

3.5. U svedkov J., J. a H., ktorí by mali obžalovaného usvedčovať zo spáchania stíhaného skutku, platia argumenty obžalovaného použité v jeho odvolaní zo dňa 05.04.2023. Vo vzťahu k ich vierohodnosti je potrebné zohľadniť, že u týchto osôb ide o osoby, ktoré sú dlhé roky závislé na omamných a psychotropných látkach, pričom pod ich vplyvom boli pri výpovediach v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, príp. vypovedali v čase krízy spôsobenej abstinenčnými príznakmi. Svedkyňa J. navyše uviedla, že v prípravnom konaní bola ovplyvnená aj vyhrážkami zo strany príslušníkov PZ.

Títo svedkovia vypovedali diametrálne odlišne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Navyiac výpovede týchto svedkov sa absolútne nezhodujú.

3.6. Svedkyne J. a J. mali žiť v rozhodujúcom období v spoločnej domácnosti s obžalovaným, pričom ich výpovede sú absolútne odlišné, z čoho možno vyvodiť, že aspoň jedna z nich klame. Svedkyňa J. v prípravnom konaní opakovane vypovedala, že drogy od obžalovaného mala kupovať 3-4 mesiace (od decembra 2021 do jej zadržania dňa 11.03.2022), pričom toto obdobie uviedla na hlavnom pojednávaní ako obdobie, kedy si v domácnosti jej členovia spoločne zadovážovali drogy. Následne na hlavnom pojednávaní uviedla, že drogy si spoločne zadovážovali viac ako 1 rok. Neuvedla však, že jedným z tých, kto drogy zadovážoval, bol obžalovaný.

3.7. Svedok H. v prípravnom konaní vypovedal, že od obžalovaného dostával a kupoval drogy cca 2 roky, pričom na hlavnom pojednávaní nevedel špecifikovať obdobie, kedy od obžalovaného dostal drogy. Vyjadrenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2023 k svedeckej výpovedi sv. H., z ktorého súd vyvodzuje trvanie drogovej trestnej činnosti obžalovaného vo vzťahu k svedkovi H. v trvaní minimálne 2 roky, nemôže byť proti obžalovanému použité ako dôkaz, keďže sa nejedná o dôkaz v trestnom konaní.

3.8. Rozpory v ich výpovediach sa týkajú podstatných skutočností a neboli odstránené ani čítaním častí výpovedí svedkov z prípravného konania na hlavnom pojednávaní. Výpovede svedkov je potrebné hodnotiť komplexne a nie len abstrahovať z nich tvrdenia, ktoré by mohli nasvedčovať vine obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku.

3.9. Aj napriek názoru odvolacieho súdu obžalovaný zotrváva na názore, že domová prehliadka dňa 11.03.2022 nebola vykonaná v súlade so zákonom, najmä v súlade s § 99 ods. 1 Trestného poriadku a § 105 ods. 2 Trestného poriadku. Dôvodom domovej prehliadky mali byť výsledky použitia informačno-technologických prostriedkov, v rámci ktorých boli vykonávané odposluchy telefonických hovorov obžalovaného. Polícia mala podozrenie na predaj drog zo strany obžalovaného a dovoľávali sa jeho komunikácie s osobami G. G., K. E., H. B. a Veľkoobchod stavebných materiálov. Na základe tejto komunikácie mal byť vydaný príkaz na vykonanie domovej prehliadky zo dňa 11.03.2022. V následnom konaní však komunikácia, jej obsah ako ani osoby, s ktorými mala komunikácia prebiehať, neboli nijako verifikované. V danom smere teda nebol v konaní ani len skúmaný dôvod na vykonanie domovej prehliadky, žiadna z týchto osôb nebola vypočutá, čím nebola vyvrátená obžalovaným namietaná nezákonnosť vykonania domovej prehliadky.

3.10. Nezákonnosť domovej prehliadky zo dňa 11.03.2022 obžalovaný vidí aj naďalej v porušení § 105 ods. 2 Trestného poriadku. V prejednávanej prípadе mal byť nezúčastnenou osobou svedok I. L., z ktorého výpovede na hlavnom pojednávaní zo dňa 09.11.2022 vyplýva, že sa ako nezúčastnená osoba nezúčastnil celej domovej prehliadky, ale došiel k nej až dodatočne, keď už bol dotknutý byt otvorený a boli zaistené osoby.

3.11. Od domovej prehliadky sa odvíjajú aj ďalšie dôkazy v tomto konaní, pričom ani tieto dôkazy, v súlade s doktrínou plodov otráveného stromu, nemožno považovať za dôkazy vykonané zákonným spôsobom. Toto sa týka aj znaleckej expertízy zaistených látok.

3.12. V byte boli zaistené aj látky, ktoré podľa vyjadrenia svedka J. B. patrili svedkyňi J. a nie obžalovanému.

3.13. Súd nehodnotil osobu obžalovaného, keď tento nebol nikdy odsúdený za spáchanie drogovej trestnej činnosti a jeho hodnotenie v ÚVV je kladné. Uvedené mohol súd zohľadniť minimálne v zaradení od ústavu na výkon trestu odňatia slobody, keďže jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia nie je dôvodné.

3.14. V konaní nebolo preukázané ani spáchanie trestného činu po dlhší čas, ktorý má byť v prejednávanej prípadе hodnotený minimálne v období 1 roka, keďže obžalovaný je sám závislý od drog.

3.15. V jeho prípade mal súd pristúpiť k aplikácii zásady in dubio pro reo.

3.16. Prvostupňový súd nezistil skutkový stav veci bez dôvodných pochybností a pri hodnotení dôkazov nezávažil všetky vyššie uvedené rozhodujúce okolnosti, ktoré v priebehu dokazovania vyšli najavo. Napadnutý rozsudok je nesprávny a arbitrárny.

3.17. Konajúci súd nevykonával dôkaz navrhnutý obhajobou, a to skúmanie duševného stavu svedkyne J., keďže podľa jej výpovede na hlavnom pojednávaní cca 32 rokov užíva heroín, čo nepochybne mohlo mať vplyv na jej duševný stav a schopnosť správne interpretovať prežitú okolnosť.

3.18. Napadnutý rozsudok nie je odôvodnený v súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Odôvodnenie rozsudku nedostatočne uvádza skutočnosti, ktoré vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovelo návrhom na vykonanie

ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

3.19. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodol podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) Trestného poriadku tak, že zruší napadnutý rozsudok a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po doplnení dokazovania, sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa ust. § 285 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí, keďže v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, skutok nie je trestným činom a nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, príp. aby odvolací súd rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Galanta, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Odvolací súd sa pri prieskume napadnutého rozsudku zameril na skúmanie toho, či prvostupňový súd vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré môžu prispieť k objasneniu stíhaného skutku, či pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj vo ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému dospel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

6. Odvolací súd zdôrazňuje, že voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na to, či potvrdzujú, alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov, a v neposlednom rade tiež o zásady formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Súd je totiž pri hodnotení dôkazov viazaný skutkovým stavom veci, a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada

voľného hodnotenia dôkazov je limitovaná požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. (viď. III. ÚS 332/2009)

7. Pri hodnotení jednotlivých dôkazov je potrebné zaoberať sa závažnosťou (vylúčenie dôkazov, z ktorých nie je možné odvodiť informácie o predmete dokazovania), vierohodnosťou (najmä existencia pomeru k páchatelovi a schopnosť vnímať a reprodukovať prežité udalosti) a pravdivosťou (či je obsah vykonaného dôkazu jednotlivito aj v súhrne s ostatnými dôkazmi pravdivý) jednotlivých dôkazov a zároveň uviesť, čo z dôkazov ku stíhanej trestnej činnosti vyplýva, v akej kvalite, a ktoré dôkazy preukazujú tú – ktorú dokazovanú skutkovú okolnosť. Ak má súd vyhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z tých dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď. R 6/1970). Je nevyhnutné zamerať sa na skutočnosti, ktoré sú súčasťou skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, nakoľko tieto majú primárny význam pre posúdenie, či sa obžalovaný trestného činu skutočne dopustil. Súd je tak povinný abstrahovať tie skutkové okolnosti, ktoré majú trestnoprávnu relevanciu a zrozumiteľne odôvodniť, či tieto skutočnosti boli v trestnom konaní preukázané, teda či prokurátor uniesol dôkazné bremeno. Je však potrebné vyvarovať sa domnienkam a predpokladom, a v prípade ak zostane nejaká skutková okolnosť sporná, je potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“.

8. V predmetnej trestnej veci sa jedná v poradí o druhé meritórne rozhodnutie prvostupňového súdu, keď uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29.06.2023, č. k. 5To/73/2023 – 568 bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 05.04.2023, č. k. 17T/47/2022 – 527 a vec bola vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

9. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, z dôvodov vymedzených v podanom odvolaní obžalovaného, dospel odvolací súd k nasledovným záverom:

10. Kritéria pre formuláciu výroku o vine v rozsudku upravuje ustanovenie § 163 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

11. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z dňa 10. júna 2019, Tpj 26/2019 je zrejmé, že skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Formulácia „uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu“ (§ 163 ods. 3 Trestného poriadku) znamená povinnosť uviesť vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku okrem skutkovej vety aj tzv. právnu vetu, vychádzajúcu zo znenia ustanovenia (ustanovení), použitého (použitých) na právnu kvalifikáciu činu, ktoré sú označené vo výroku o vine zákonným pomenovaním a číselným paragrafovým označením (s nimi je priamo spojená trestná sadzba trestu odňatia slobody). (viď. Zbierka stanovísk NS SR č. 2/2019)

12. V odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 29.06.2023 odvolací súd prvostupňovému súdu vytkol, že sa pri formulácii skutkovej vety v napadnutom rozsudku dôsledne neriadil ustanovením § 163 ods. 3 Trestného poriadku a vyššie uvedeným stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a preto možno konštatovať, že časť skutkových zistení je pre ich vyšší stupeň všeobecnosti nejasný. Uvedené pochybenie prvostupňového súdu možno vzťahovať aj na napadnutý rozsudok.

13. Odvolací súd prvostupňovému súdu uložil povinnosť, aby sa dôslednejšie zaoberal závažnosťou, vierohodnosťou a pravdivosťou vo veci vypočutých svedkov, pretože hodnotenie výpovedí týchto svedkov bolo jednou z odvolacích námietok obžalovaného, ktorú odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú.

14. Primárne je nevyhnutné uviesť, že výpovede svedkov G. H., I. J. a I. J., možno jednoznačne vyhodnotiť ako závažné (spôsobilé preukázať, či sa stal stíhaný skutok), pretože sa má jednať o priamych svedkov stíhanej trestnej činnosti.

15. Vierohodnosť výpovedí predmetných svedkov je obžalovaným spochybňovaná aj s ohľadom na skutočnosť, že pri všetkých týchto svedkoch sa jedná o osoby, ktoré dlhodobo užívali (svedok G. H.), alebo užívajú omamné a psychotropné látky. Proti výpovediam týchto svedkov stojí výpoveď obžalovaného, ktorý ich tvrdenia, týkajúce sa jeho trestnej činnosti, popiera. V tomto kontexte je však nevyhnutné zohľadniť, že aj v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá dlhodobo užívala omamné a psychotropné látky a aktuálne je vo vynútenej abstinencii (výkon väzby). Z hľadiska vierohodnosti predmetných svedkov a obžalovaného, s poukazom na užívanie omamných a psychotropných látok, nie je v ich vierohodnosti zásadný rozdiel. V tomto kontexte sa odvolací súd stotožňuje s hodnotením

výpovedí predmetných svedkov prvostupňovým súdom, ktorý správne konštatoval, aj s poukazom na závery znalca MUDr. Uhrina, že užívanie omamných a psychotropných látok nemá automaticky dopad na schopnosť správne vnímať alebo vypovedať o skutočnostiach dôležitých pre trestné stíhanie, keďže svedkovia vypovedali samostatne a súvisle (nejedná sa však o znak pravdivosti výpovedí ako uvádza prvostupňový súd).

16. Vo výpovediach predmetných svedkov sa však vyskytli aj určité rozpory, ktoré bol prvostupňový súd povinný v rozhodných skutočnostiach identifikovať a zistiť ich príčinu, teda či sa jednalo len o nedostatočnú pamäťovú stopu svedkov spôsobenú odstupom času alebo o odlišné tvrdenia, ktoré mali príčinu v iných skutočnostiach (napr. namietaný tlak orgánov činných v trestnom konaní na svedka, klamanie a pod.). V tomto ohľade možno napadnutý rozsudok považovať za nedostatočne odôvodnený a uvedená skutočnosť má vplyv aj na hodnotenie pravdivosti výpovedí jednotlivých svedkov prvostupňovým súdom, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu nestotožnil.

17. Odvolací súd považuje za nesprávne vyhodnotiť výpoveď svedka ako pravdivú len na základe tej skutočnosti, že súd nezistil dôvody, prečo by svedok uvádzal nepravdu alebo nevzhladol dôvody, pre ktoré by svedok mal voči obžalovanému krivo vypovedať. Úlohou súdu je zhodnotiť, či svedok vypovedal pravdu, čomu musí zodpovedať komplexné zhodnotenie vykonaného dokazovania súdom, na základe ktorého sa možno prikloniť k jednej z možných verzií skutkového deja zistených v procese dokazovania.

18. Takýto rozpor možno identifikovať napr. ohľadne predaja psychotropných a omamných látok a vlastníctva psychotropných a omamných látok, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke dňa 11.03.2022. Obžalovaný tvrdí, že tieto látky patrili svedkyňi I. J., od ktorej si ich zabezpečoval (metamfetamín) a on jej ich v ten večer len pomáhal baliť. Svedkyňa I. J. naopak tvrdí, že omamné a psychotropné látky kupovala ona od obžalovaného, a to pravidelne. Jedná sa tak o dve vzájomne sa vylučujúce tvrdenia, z ktorých minimálne jedno nie je pravdivé. Nie je možné bez akýchkoľvek iných podporných dôkazov uzavrieť, že svedkyňa I. J. vypovedá pravdivo, pretože súd nezistil dôvody, prečo by uvádzala nepravdu (svedkyňa môže mať rovnako záujem vyhnúť sa napr. odhaleniu jej trestnej činnosti a pod.).

19. Obdobne možno rozpor v skutkových tvrdeniach zistiť aj vo výpovedi obžalovaného a svedkyne I. J.. Obžalovaný tvrdil, že heroín mu zabezpečovala svedkyňa I. J. a spoločne s osobami, s ktorými býval (J., J., M. a J. B.) užívali omamné a psychotropné látky, a to každý deň. Svedkyňa I. J. potvrdila výpoveď obžalovaného v tej časti, že s obžalovaným, jeho bratom a I. J. spoločne denne užívali omamné a psychotropné látky. Uviedla však, že na tieto sa skladali a obžalovaný nikdy nemal viac drog, ako tie, na ktoré sa zložili, pretože vo veľkom je to lacnejšie. Prvostupňový súd si tieto vyjadrenia svedkyne osvojil, keď konštatoval, že tieto jej tvrdenia má za preukázané. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ani skutkovej vety však nie je zrejmé, kedy mal omamné a psychotropné látky zabezpečiť obžalovaný a ako sa s jeho obhajobou (heroín mu zabezpečovala svedkyňa I. J.) vysporiadal.

20. Napokon prvostupňový súd opomenul pri hodnotení výpovedí obžalovaného a vyššie uvedených svedkýň zohľadniť aj vyjadrenie svedkyne I. J., ako jednej z osôb, ktorá si mala, spôsobom uvedeným v ods. 19. tohto uznesenia, tiež zabezpečovať omamné a psychotropné látky, ktorá vo svojej výpovedi poprela, že by si ich spoločne zabezpečovali a spoločne ich aj užívali.

21. Nejednoznačne sa prvostupňový súd vysporiadal aj s obdobím, kedy mal obžalovaný stíhanú trestnú činnosť páchať. Vo všeobecnosti možno prvostupňovému súdu vytknúť použitie pojmov, ktoré v sebe zahŕňajú dlhšie časové obdobie. Keď prvostupňový súd používa pojem mesiac (napr. marec 2020), je možné pod tento pojem podradiť tak dátum 01.03.2020 ako aj dátum 31.03.2020. Skutkové zistenia by však mali byť jednoznačné a v prípade ak v procese dokazovania nemožno presný čas určiť iným spôsobom, je potrebné, s poukazom na zásadu in dubio pro reo, použiť obdobie, ktoré je pre páchatela priaznivejšie.

22. Zároveň je nevyhnutné uviesť, že trváci charakter má primárne prechovávanie omamných a psychotropných látok, pričom v prípade ich zadováženia, kúpy alebo predaja sa spravidla jedná o jednorazové konanie, ktoré môže mať charakter pokračovacieho trestného činu.

23. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých dôkazov prvostupňový súd ustálil, že obžalovaný si zadovážoval metamfetamín od marca 2020 a heroín od novembra 2020 a že sa jednalo o pravidelné intervaly, pričom použitie tohto pojmu je neurčité (každý deň, raz za mesiac, raz za rok a pod.).

24. Zo skutkovej vety ďalej vyplýva, že omamné a psychotropné látky, ktoré si mal obžalovaný takto zadovážiť, prechovával a tieto boli v mieste jeho bydliska zaistené dňa 11.03.2022. Obžalovaný sa však vyjadril, že tieto omamné a psychotropné látky, ktoré boli zaistené, boli do jeho bytu prinesené v tú noc okolo 2:00 hod., s čím sa prvostupňový súd nevysporiadal.

25. Obdobie predaja heroínu a metamfetamínu svedkyni I. J. prvostupňový súd v skutkovej vete napadnutého rozsudku ustálil od leta 2021 do 11.03.2022, hoci podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku mal z výpovede svedkyne preukázané, že sa malo jednať o obdobie od októbra 2021 (najviac od leta 2021). Z akého dôvodu prvostupňový súd v takomto prípade, keď od úvahy prichádzajú dve rôzne začiatkové obdobia páchania trestnej činnosti, nezvolil to pre obžalovaného priaznivejšie, prvostupňový súd nevysvetlil.

26. V prípade obdobia, počas ktorého mal obžalovaný dávať drogy svedkovi G. H., prvostupňový súd neuviedol, aké obdobie páchania trestnej činnosti mal obžalovaným z výpovede svedka a obžalovaného preukázané a ich tvrdenia ohľadne tejto skutočnosti nekonfrontoval. Na rozdiel od skutkovej vety mal prvostupňový súd podľa odôvodnenia preukázaný aj predaj metamfetamínu svedkovi. V skutkovej vete ďalej absentuje, koľkokrát mal obžalovaný v zistenom období dať svedkovi metamfetamín, čo má význam pre pokračujúci charakter tohto trestného činu.

27. Rovnaké pochybenie možno identifikovať aj v prípade svedkyne I. J., keď prvostupňový súd použil len pojem pravidelne. Prvostupňový súd nevysvetlil, kedy mal heroín zadovážiť obžalovaný ani akou formou ho tejto svedkyni zadovážil (darovanie, výmena, predaj a pod.).

28. Odvolací súd považuje za nesprávne uvádzať v skutkovej vete napadnutého rozsudku slangové výrazy pomenovania omamných a psychotropných látok, pretože toto pomenovanie zákon č. 139/1998 Z. z. nepozná. Prvostupňový súd správne v úvode skutkovej vety uviedol popri nesprávne použitom pojme pervitín aj správny pojem metamfetamín, avšak už v ďalšej časti skutkovej vety (pri svedkovi G. H.) uvádza len nesprávny pojem pervitín. Z rovnakých dôvodov je vhodnejšie v skutkovej vete používať pojem omamná látka alebo psychotropná látka ako pojem droga.

29. Obžalovaný v podanom odvolaní namieta, že zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva protiprávnosť konania obžalovaného. Konkrétne z nej nevyplýva, že obžalovanému by bolo kladené za vinu prechovávanie, zadovažovanie si, kúpa alebo predaj takých látok, ktoré by boli spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti alebo jeho sociálne správanie.

30. Odvolací súd už vo svojom uznesení zo dňa 29.06.2023 k tejto odvolacej námietke obžalovaného uviedol, že:

30.1. V tomto kontexte je nevyhnutné uviesť, že spôsobilosť látky nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti alebo jeho sociálne správanie, je právny pojem, ktorý nepatrí do skutkovej vety, ale zároveň mu musí zodpovedať skutkové zistenie vyjadrené v skutkovej vete rozsudku, spravidla vyjadrené množstvom zaistenej látky a koncentráciou účinnej látky pri trestnoprávne relevantnom konaní páchatela (prechovávanie, predaj, kúpa a pod.). V odôvodnení napadnutého rozhodnutie je následne potrebné uviesť, čo z týchto skutkových zistení vyplýva z hľadiska naplnenia tohto právneho pojmu, resp. pojmu omamných a návykových látok.

30.2. Ustanovenie § 172 Trestného zákona považuje za trestné (okrem jedov a prekurzorov) neoprávnené nakladanie s omamnými a psychotropnými látkami, ktoré majú vplyv na psychiku a sociálne správanie konzumenta v určitej intenzite, a preto musí skutok, z hľadiska pojmového vyjadrenia, zodpovedať pojmu a vlastnostiam (kvalita a kvantita), s ktorými je spojený trestnoprávny postih.

Podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti, alebo sociálne správanie.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch omamné látky sú látky vyvolávajúce návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch psychotropné látky sú látky ovplyvňujúce stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch za omamnú látku a psychotropnú látku sa považuje aj látka v čistej forme alebo v prípravku, na ktorú sa nevzťahujú medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika viazaná, ktorá môže predstavovať porovnateľné zdravotné riziko alebo spoločenské riziko ako látka, na ktorú sa vzťahujú medzinárodné dohovory, ktorými je Slovenská republika viazaná, a ktorá sa má na základe osobitného predpisu podrobiť kontrolným opatreniam.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny sa zaraďujú omamné látky a psychotropné látky, ktoré nie sú obsiahnuté ako liečivo v

lieku. Do II. skupiny sa zaraďujú omamné látky a psychotropné látky s vysokou návykovosťou, ktoré sú obsiahnuté ako liečivo v lieku. Do III. skupiny sa zaraďujú omamné látky a psychotropné látky s nižšou návykovosťou, ktoré sú obsiahnuté ako liečivo v lieku.

30.3. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. marca 2019, sp. zn. 3 Tdo 83/2018 vyplýva, že zistenie samotnej koncentrácie účinnej látky má význam z hľadiska § 130 ods. 5 Trestného zákona, nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky), nepôjde o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nepôjde tak o návykovú látku v zmysle ustanovenia § 172 Trestného zákona. (viď. Zbierka stanovísk NS SR č. 2/2019)

30.4. Konkrétne vymedzeniu skutkovej vety tak zodpovedá neoprávnené nakladanie s konkrétnymi omamnými a psychotropnými látkami schopnými nepriaznivo ovplyvniť psychiku konzumenta spôsobmi uvedenými v ustanovení § 172 Trestného zákona.

30.5. Vyššie uvedené skutočnosti bol prvostupňový súd povinný zohľadniť tak pri formulovaní skutkovej vety napadnutého rozsudku, a to vo vzťahu k prechovávaniu omamných a psychotropných látok, ako aj k ich následnému predaju konkrétnym osobám, či inej forme ich zadovážovania a svoje závery relevantne odôvodniť. Samotné poukázanie na druh omamnej a psychotropnej látky predstavuje nejasné skutkové zistenie vyznačujúce sa vyšším stupňom všeobecnosti.

31. V tomto kontexte je nevyhnutné rozlišovať omamné a psychotropné látky, ktoré boli dňa 11.03.2022 zaistené a omamné a psychotropné látky, ktoré zaistené neboli a obžalovaný ich mal prechovávať a následne poskytovať (predaj, darovanie a pod.) svedkom I. J., I. J. a G. H..

32. V prípade omamných a psychotropných látok, ktoré boli dňa 11.03.2022 zaistené, tieto boli podrobené znaleckému skúmaniu, bola zistená ich hmotnosť a koncentrácia účinnej látky, čo postačuje pre záver, či tieto látky napĺňajú znaky pojmov omamné a psychotropné látky. Prvostupňový súd je povinný tento záver aj náležite odôvodniť.

33. V prípade omamných a psychotropných látok, ktoré neboli zaistené, možno ich účinky preukázať výsluchom osôb, ktoré tieto látky užili.

34. Prvostupňový súd sa však týmto skutočnosťami v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne nezaoberal.

35. Odvolací súd ohľadne tejto problematiky poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 394/2023 zo dňa 18.08.2023, ktorý v odseku 21. uviedol:

V závere dôvodovej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľ poukázal na deficit naplnenia obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorý mu bol daný za vinu. Dovolací súd na túto námietku, ktorú sťažovateľ uviedol aj v dovolaní, na s. 20 až s. 22 napadnutého uznesenia kvalitatívne a kvantitatívne subtilne odpovedal, že v danom prípade šlo o určitým spôsobom neštandardnú situáciu. Psychotropná látka totiž zaistená nebola a skutočnosť, že šlo o takúto látku, považovali všeobecné súdy za dokázanú predovšetkým na základe svedeckých výpovedí. Za daných okolností v skutkovej vete ani nemôže byť uvedený percentuálny obsah účinnej látky, počet obvykle jednorazových dávok alebo rozsah činu. Vzhľadom na uvedené špecifiká považoval dovolací súd vymedzenie skutku za dostatočné, pretože z neho vyplýva, akú látku sťažovateľ držal (pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín), komu ju distribuoval (konkrétne špecifikovaným svedkom – odberateľom, ktorí boli minimálne traja), a v podstate aj to, že to robil neoprávnené (absencia povolenia ministerstva). Ústavnému súdu sa materiálny predpoklad, podľa ktorého si svedkovia potvrdzujúci užívanie drog kupovali od sťažovateľa drogu v množstve uspokojujúcom ich potreby, javí primá facie ako logický. Za týchto skutkových okolností a pri takto ustálenom dôkaznom stave je ústavno-právne udržateľné, ak skutková veta obsahuje tvrdenie o predávaní alebo dávaní drogy odberateľom v nezistenom množstve. Rozpor s ústavou potom, prirodzene, nemôže založiť ani neuvedenie ceny (hodnoty) drogy.

36. Vyššie uvedený právny názor Ústavného súdu SR tak predstavuje štandard, ktorý je, v prípade, ak omamné a psychotropné látky neboli zaistené, postačujúci na ustálenie popisu skutku v skutkovej vete napadnutého rozsudku a jeho právnomu kvalifikovaniu ako trestného činu. Uvedené však neznamená, že popis skutku nemôže byť vyjadrený podrobnejšie, a to vrátane skutkového zistenia, aký vplyv mala omamná alebo psychotropná látka na osobu užívateľa, jej množstvo a pod.. Zároveň je však nevyhnutné vykonaným dokazovaním preukázať, že sa jednalo o omamnú alebo psychotropnú látku a tieto svoje závery vysvetliť v odôvodnení rozsudku.

37. Sumarizujúc vyššie uvedené bude úlohou prvostupňového súdu vyhodnotiť každý vykonaný dôkaz jednotlivo tým spôsobom, že uvedie, aké skutočnosti, relevantné z trestnoprávneho hľadiska, z tohto dôkazu vyplývajú a následne tieto dôkazy vyhodnotí komplexne v tom zmysle, či sa potvrdzujú alebo naopak vylučujú. V prípade ak nastanú medzi vykonanými dôkazmi rozpory, je potrebné vysvetliť, z akého dôvodu sa prvostupňový súd priklonil k tej-ktorej verzii skutkového deja a vylúčil tú, ktorá s ňou bola v rozpore. V prípade, ak sa prvostupňový súd dostane do situácie, že sa na základe vykonaného

dokazovania nebude možné prikloniť k žiadnej z odporujúcich si verzii skutkového deja, je na mieste aplikovať zásadu in dubio pro reo.

38. Po ustálení skutku bude potrebné popísať zistený skutok v skutkovej vete rozsudku, tento právne posúdiť ako konkrétny trestný čin a v odôvodnení vysvetliť, ktoré zistené konanie a iné skutočnosti majú trestnoprávnu relevanciu a ako ich právne kvalifikovať.

39. Obžalovaný napokon v podanom odvolaní opätovne namieta nezákonnosť domovej prehliadky, pričom s týmto odvolacími námietkami obžalovaného sa odvolací súd vysporiadal už v uznesení zo dňa 29.06.2023 a na svojich záveroch zotrváva. Odvolací súd uviedol nasledovné:

39.1. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou obžalovaného, že domová prehliadka vykonaná dňa 11.03.2022 bola vykonaná nezákonne. Na základe výsledkov nasedených informačno-technických prostriedkov na osobu obžalovaného vzniklo dôvodné podozrenie, že by sa mohol zaoberať drogovou trestnou činnosťou, čo sa vykonaním domovej prehliadky napokon aj potvrdilo. Pre posudzovanie zákonnosti domovej prehliadky nie je namieste preverovať obsah výsledkov ITP výsluchmi svedkov a tým overovať zákonnosť domovej prehliadky, resp. splnenie predpokladov na jej vykonanie. Obžalovaný nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by spochybnil zákonnosť a dôvodnosť vydania príkazu na vykonanie domovej prehliadky obžalovaného, a preto je ním požadované dokazovania v tomto smere nerelevantné.

39.2. Rovnako sa nemožno stotožniť s námietkou obžalovaného, že skutočnosť, že nezúčastnená osoba sa priamo nepodieľala na otvorení bytu obžalovaného, či zaistení osôb, robí domovú prehliadku nezákonnou. Nezúčastnená osoba sa vyjadrila, že k prehľadávaniu bytu bola prizvaná pred 6.00 hod., pričom domová prehliadka sa začala o 6.00 hod.. Zároveň sa vyjadrila aj k miestu zaistenia drog a potvrdila súčinnosť obžalovaného pri jej vykonaní. V tomto kontexte nemožno opomenúť, že nezúčastnená osoba nemôže byť pri vykonávaní domovej prehliadky ohrozená, a preto nie je namieste, aby sa zúčastnila priamo otvárania bytu, či zaisťovania osôb, nakoľko možno predpokladať jej ohrozenie v prípade odporu osôb, u ktorých má byť domová prehliadka vykonaná.

40. Obžalovaný napokon opätovne namieta, že prvostupňový súd odmietol návrh na doplnenie dokazovania znaleckým skúmaním svedkyne I. J.. Svoj návrh odôvodnil tým, že keďže svedkyňa 32 rokov užíva heroín, môže mať jeho užívanie vplyv na schopnosť správne interpretovať prežitú okolnosti.

41. Odvolací súd k tejto opakovanej odvolacej námietke obžalovaného opätovne udáva, že s touto námietkou obžalovaného sa správne vysporiadal už prvostupňový súd, ktorý uviedol, že pri svojej výpovedi svedkyňa vypovedala súvisle, samostatne, neboli i nej badať príznaky krízy, uvádzala len, že sa fyzicky necíti dobre, čo bol rozdiel ohľadne výpovede svedkyne I. J., ktorá mala pri výsluchu problémy. V prípade ak aj svedkyňa užíva dlhšiu dobu drogy, avšak jej výpoveď je vecná, konzistentná a na jej prejave nebadať známky zmätenosti, či iné anomálie, nie je nevyhnutné podrobovať jej osobu znaleckému skúmaniu. To však nezabavuje prvostupňový súd povinnosti vysporiadať sa touto skutočnosťou pri hodnotení vierohodnosti svedkyne a pravdivosti jej výpovede.

42. Obžalovaný napokon namieta, že prvostupňový súd nezohľadnil jeho osobu a jeho dobré správanie sa vo výkone väzby, pretože ho zaradil od ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

43. K predmetnej odvolacej námietke obžalovaného odvolací súd uvádza, že z dôvodu, že napadnutý rozsudok bol zrušený v celom rozsahu, nie je aktuálne namieste, aby sa odvolací súd vyjadroval k možnej aplikácii § 48 ods. 4 Trestného zákona v tejto trestnej veci, pretože ďalšie správanie sa obžalovaného ako aj iné relevantné skutočnosti, bude potrebné zohľadniť v čase opätovného rozhodovania súdu.

44. Zistené pochybenia prvostupňového súdu majú za následok zrušenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom v celom rozsahu a vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

45. Úlohou prvostupňového súdu bude opätovne vykonať hodnotenie dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. skutočností, ktoré z neho vyplynuli a rozhodnúť o vine obžalovaného, prípadne aj o treste a ochrannom opatrení, naformulovať skutkovú vetu rozhodnutia tak, aby zodpovedala ustanoveniu § 163 ods. 3 Trestného poriadku a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodniť, aby zodpovedalo ustanoveniu § 168 Trestného poriadku.

46. Odvolací súd dáva prvostupňovému súdu do pozornosti zásadu zákazu reformatio in peius, v zmysle ktorej nemôže byť skutková veta, právna veta a právna kvalifikácia, výška trestu a dĺžka ochranného dohľadu pri opätovnom rozhodnutí upravená v neprospech obžalovaného, nakoľko tieto výroky boli zrušené len na základe odvolania obžalovaného v jeho prospech, a to za predpokladu, že prvostupňový súd dospeje k záveru o vine obžalovaného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.